E 73/2021 vp
Va. toiminnanjohtaja, suojelupäällikkö Tapani Veistola
Suomen luonnonsuojeluliitto ry
YmV 11.6.2021

ICES:n tieteelliset neuvot Itämeren kalakantojen kiintiöistä (TAC) vuodelle 2022

Kansainvälinen merentutukimusneuvosto (ICES) antoi tieteellisen neuvonannon vasta osalle Itämeren kiintiölajeista. Neuvo puuttuu nyt muun muassa molemmilta Itämeren lohikannoilta. Nyt käsitellyillä kalakannoilla tieteellinen neuvo ja Suomen kannan luonnos ovat kuitenkin oikeansuuntaisia.

Silakkakannat

Pohjanlahden silakan kiintiöitä nostetaan. Pohkanlahden osakantoja pitäisi kuitenkin jatkossa selvittää tarkemmin, koska Ruotsin puolella niillä on havaittu ongelmia. Pääaltaan ja Suomenlahden silakalle olisi varmempaa käyttää Fmsy-pistearvon vaihteluvälin alarajaa (0,12 nyt käytetyn 0,17 sijasta) vaikka perusmuistion ratkaisukin on laillinen. Huonoin on läntisen silakan tila: se tulee esitetyllä tavalla rauhoittaa.

Itäinen turska

Itäisen turskakannan tila on niin huono, ettei ICES esittänyt sille kohdennettua kalastusta. Perusmuistiossa esitetty sivusaaliskiintiö olisi silti yhä varsin suuri: noin 600 tonnia, mistä Suomen osuus on vain 10. Tällä vältetään sitä, että turskan sivusaaliskiintiön ylittäminen johtaisi muiden lajien kalastuksen keskeyttämiseen. Vaikka tarkoitus on ymmärrettävä, se aiheuttaa muiden maiden takia liian suuren sivusaaliskiintiön.

Parempi vaihtoehto olisi käyttää sellaisia trooleja, jotka estävät suurempien kalojen (kuten turska ja lohi) joutumisen ei-toivotuksi sivusaaliiksi[1]. Norja vaatii tällaisia jo Skakerragin silakanpyynnissä. Tällaisten kalastuksen valikoivuutta parantavien tekniikoiden käyttöä tulee kehittää ja lisätä meillä ja muualla.

Puuttuvat lohineuvot

ICES on luvannut lohikantojen tieteellistä neuvoa syksyllä. On kuitenkin epävarmaa, ehtisikö Komissio tehdä niistä enää kiintiöesitystä ja edittäisiinkö niitä käsitellä kunnolla ennen lokakuun neuvostoa.

Nyt on tärkeää turvata Itämeren heikkojen lohijokien pienten kantojen elpyminen sekä saavuttaa kotimaisen lohi- ja meritaimenstrategian tavoitteet. Lohineuvoa ja -kiintiötä odoteltaessa Suomi voisi toimia kansallisesti muilla kainoilla.

Yksi keino olisi myöhentää pyynnin alkua isojen emokalojen kutuvaelluksen turvaamiseksi, kuten laajapohjainen ryhmä (muun muassa SLL, SVK ja WWF) ovat esittäneet[2]. Muita keinoja ovat rajoitusalueet (esimerkiksi pyynnin kohdistaminen vahvojen lohikantojen jokiin ja niiden lähistölle), pyydystyyppikohtaiset rajoitukset ja pyynnin kohdistaminen eväleikattuihin istutettuihin lohiin. Näistä keinoista ei EU voi päättää kiintiöpäätöksessä, mutta Suomi kansallisesti voi.

Lisätietoja
- Va. toiminnanjohtaja, suojelupäällikkö Tapani Veistola, puhelin 0400 615 530, tapani.veistola@sll.fi

Viite
[1] SLU:n raportti sivusaaliin estämisestä, pelagisesta eli avomerikalastuksesta erityisesti s. 96.
https://www.slu.se/globalassets/ew/org/inst/aqua/externwebb/forskning/hallbart-fiske/selektivt-fiske/pdf/apel.pdf
Yksi malli myös https://www.slu.se/globalassets/ew/org/inst/aqua/externwebb/forskning/hallbart-fiske/selektivt-fiske/pdf/aqua-reports-2018-4.pdf
[2] Esitys maa- ja metsätalousmisteriölle lohenkalastuksen sääntelytoimenpiteiden muuttamiseksi 12.2.2020 https://www.sll.fi/2020/02/19/esitys-maa-ja-metsatalousministeriolle-lohenkalastuksen-saantelytoimenpiteiden-muuttamiseksi/